

[Finansministeren.]

for at give ministeriet mulighed for at skaffe sig den fornødne kvalificerede arbejdskraft med akademisk uddannelse under de nævnte vilkår foreslået tillagt forsvarsministeren bemyndigelse til at tillægge kontorchefer, ekspeditionssekretærer, fuldmægtige og sekretærer et bestillingstillæg på indtil 1 800 kr. I forbindelse hermed foreslås der tillagt afdelingscheferne bestillingstillæg på indtil 3 000 kr.

I lovforslaget er der endvidere i overensstemmelse med det forelagte lovforslag om forsvarrets ordning foreslået normeret 1 stilling som forsvarschef og 3 stillinger som værnschefer. Det er — ligeledes i overensstemmelse med forslaget om forsvarrets ordning — bestemt, at ansættelse i disse stillinger kun gælder for 3 år, men med adgang til genansættelse. Stillingerne er i lighed med de nuværende stillinger som generalløjtnant og viceadmiral foreslået placeret i lønningsklassen 15 000 kr. årlig, hvorhos der under hensyn til stillingernes særlige karakter er foreslået tillagt forsvarschefen et bestillingstillæg på 4 800 kr. samt såvel forsvarschefen som værnscheferne et repræsentationstillæg på 6 600 kr. Der er derhos optaget en bestemmelse om, at der ligeledes tillægges den officer, der beskikkes som chef for forsvarstaben, bestillingstillæg på 3 000 kr. og repræsentationstillæg på 3 600 kr.

Lovforslaget indeholder endelig forskellige nødvendige overgangsregler.

Idet jeg med hensyn til enkelthederne i lovforslaget iøvrigt tillader mig at henvise til de forslaget ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om forældelse af visse skattekrav*.

De skattekrav, lovforslaget omhandler, er sådanne krav på efterbetaling af skat til staten, kommunerne og den fælleskommunale udligningsfond, der rejses på grundlag af de i henhold til lov nr. 352 af 22. juli 1945 indgivne ekstraordinære formueopgørelser eller i forbindelse hermed fremkomne oplysninger. Forslaget går ud på, at den i lov nr. 274 af 22. december 1908 foreskrevne forældelsesfrist forlænges med 2 år, forsåvidt angår de nævnte skattekrav.

Loven af 22. juli 1945 påbød alle af loven omfattede personer, selskaber, foreninger m. v. at indgive en ekstraordinær formueopgørelse. Ved disse opgørelser og de oplysninger, der fremkom i forbindelse hermed, kom det for dagen, at der i vældig udstrækning var differencer mellem de virke-

lige formuer og de formuer, der havde været opgivet til skattemyndighederne. Der blev herved på een gang lagt et overmåde omfattende arbejde på skattemyndighederne med undersøgelse af hele det fremkomne materiale, med opgørelsen og gennemgangen af hvert enkelt tilfælde, hvori formuedifferencer var afsløret, og med gennemførelsen af krav på efterbetaling og bøde. Det er ikke så længe siden, jeg havde lejlighed til at redegøre for disse forhold her i det høje ting, nemlig ved behandlingen af lovforslaget om anvendelsen af efterbetalings- og bødebeløb vedrørende indkomst- og formueskat til staten og den fælleskommunale udligningsfond. Det vil erindres, at man som følge af den store ekstraordinære stigning i efterbetalings- og bødebeløbene overførte en nærmere fastsat del af disse beløb til statens reguleringskonto i nationalbanken. Denne ordning blev ved lov af 21. marts i år forlænget til at gælde for beløb, der indgår i finansåret 1950—51. Under behandlingen af det nævnte lovforslag blev der udtalt håb om, at arbejdet med efterbetalings-sagerne måtte blive bragt til afslutning så snart som muligt, men det er mit indtryk, at man i det høje ting havde fuld forståelse af, hvilken enorm arbejdsmæssig belastning disse sager har betydet for skattemyndighederne. Jeg kan supplere min tidligere redegørelse for disse forhold med den oplysning, at de omtalte formuedifferencer har medført krav om efterbetaling af skat i mere end 150 000 tilfælde. Der resterer for tiden endnu ca. 9 000 efterbetalingssager, og der vil trods bestræbelserne for at få dem afsluttet endnu hengå nogen tid, før de alle er færdigbehandlet. I statens ligningsdirektorat foretages en revision med hensyn til de sager, som de lokale myndigheder efter deres gennemgang af dem har ment at kunne henlægge. Som følge af denne revision fremkommer stadig en del nye sager til behandling. For visse andre sagers vedkommende gælder det, at efterbetalingskravet foreligger klarlagt, men at sagens afslutning er udsat, f. eks. fordi der er rejst sag mod skatteyderen ved revisionsudvalget for tyske betalinger eller for overtrædelse af loven om den ekstraordinære formueopgørelse.

Den i loven af 22. december 1908 fastsatte forældelsesfrist af 5 år gælder bl. a. for statens og kommunens krav på skatter eller afgifter af offentligretlig natur. For at afbryde forældelsesfristen kræves enten en erkendelse af kravet fra skatteyderens side, eller at der foretages retslige skridt overfor skatteyderen. Hvad der her er udtalt, gælder selve efterbetalingskravet. De bødertilæg,